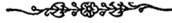

SECCIÓN AMENA.

ANTZIÑAKO EZKONTZA BAT.

- Dran.... dran.... dran.... dran: ¡Abe Maria!... ¿nor da emen?
- ¡Je!...je: ¡kontu! ¡kontu!, ate zar ori puskatu gabe: aurrera Baltasar.
- Illuntzi on, Jose Mari.
- Ala ekar degizula.
- Banekienoetik ziñana, eta ikusi bat ematera natorkizu.
- Jainkoak paga degizula zure borondate ona.
- Gañera mesede bat eskatzera nator.
- Eziñ ukatuko dizut bada, ikusirik zure borondate aiñona.
- Bigargoizean ezkontzeko ustean naiz, eta alkandora bat eman bear didazu.
- ¡Aiadiskidea! alkandora bat bakarra det.
- ¿Eta zér? egun batian egon zindezke alkandora gabe, oian zauden ezkeru.
- Ordea, nere alkandora lisiban det; eta orregatik nago oian.
- Gizon aberatsa zaude, alkandora bat besterik ezpadezu.
- Aizazu ¿zenbat dituzu zuk?
- Ni oraindik ez naiz gizon egiñ.
- Mutill gazte zeralarik alkandora bat ezpadezu, ezkondukoan ez dituzu bi izango. Gizon berriz, ez egiñ eta ez egiñgo.
- JoseMari: letraukeri askocho somatzen dizut. Zugatik pobriak larrugorrian ibilli. bearko dute.
- Zuk ordea jantziko dituzu.
- Agur.... agur...

Amaika alper ogia jaten
 Badago emen lurrian
 Ni banaiz zerbait, baña baditut
 Geiago ere urrian:
 Zu baño gizon prestuagorik
 Ezpalitz Euskal-errian,
 Askok ibilli bearko luke
 Zugatik larru-gorrian.
 —Pobrechoa naiz larru-gorrian
 Daudenak jazten asteko
 Eta zuk berriz biotzikan ez
 Jantzirik gabe uzteko:
 Alkandorarik asko badezu
 Baña oraindik josteko,
 Gañerakoan asko lirake
 Bakoitzari bi jazteko.

II.

- Aizazu Josepa; ezkondu omen da Baltasar.
 —Ala esan dute.
 —¿Eta alkandora?
 —Trapu-zarsaltzalle bati erosi omen zion bart, baso bat ardoren aldera.
 —Ederra izango zan orrelako alkandora.
 —Bai; bordatuabezalakoa, da esatea, zulo asko-duna eta aukeran andichoak dituana.
 —¿Eta etzion andre-gayak alkandorarik eman?
 —Bai, ta ederra; baña picher bat ardo-gatik saldu zuen.
 —Eta ala ere ¿ezkondu Josepiñasi gaisoa orrelakobatekiñ?
 —Baïemakumea; eta pozik ala ere, nere ustez.
 —¿Eta eztayak?
 —An zebillen Baltasar dantzan bazter guziak puskatu bearrik bazkal aurrean, eta gero arratsaldean maïpean lo
 —¿Eta Josepiñasi?
 —Berari begira, eta «gizajoa, ogi puska baño ohea da» esanaz.
 —Ori ondo, ori ondo, eta... or konpon.
 —Bai, bai: berriz ere kantatuko dute:

Neska-zarrari zarraren zarrez
 Illia zayo urdindu
 Ezkondu nai ta beti bakarrik
 Amaika negar egiñ du;
 Aurrerakoan baldin badiyo
 Gizonari nai agindu,
 Gizonak berak bear dizkio
 Makillaz autsak astindu.
 —Etzayo gaizki etorriko. Agur... agur.

III.

—Tan... tantantan... tan, tarrapatatan.
 —¿Nor da or orrenbeste iskanbillarekiñ?
 —Ni, Josepiñasi; ez ikaratu. Nagusiak esan dit, etortzeko norbait, Baltasarren eske; an dago gaisoa ondoeza eginta trabenan.
 —Ondo dago, trabenan badago; bada bere gaitz guzientzat botika bertan dauka. Zazpi egun oetan ezta echeratu; onezkero bertako egiñ da, eta artu ezazute zerontzat.
 —Ez... ez, Josepiñasi gaisoa...ez. Badakizu; beia, ere, esnedun dagoenian, on da echian, baña antzutu ezker, badakizu... badakizu.
 —Beraz beia ondo jechia izango dezute ¿e?
 —Bazituen chanpon batzuek, baña oraiñ murritucho dago; soñekoa ere ona zuen, baña saldu du, eta ala ere oraindik durocho bat zor... zuk pagatuko... bazendu... orra... orise... naiko... nuke... eta...
 —¿Eta...eta? Ezpazuaz eskaill-burutik autsiko dizut kopeta.
 —Ez,ez: kopeta auste baño naiago det echera joan kantari:
 Baltasar dago antzuturikan
 Josepiñasi ere bai,
 Senarrak zorrak eziñ pagatu
 Andreak berriz ez du nai;
 Gizona beti trabenan dago
 Naiz dala aste ta naiz jai,
 Josepiñasik damu du oso
 Ez gelditua ezkongai.
 Irurogeita bi urteraño
 Beti ezkongai egondu,
 Emakume au berak nai baño

Lenago ezta ezkondu;
 Damaturikan arkitutzenda
 Baña oraiñ da berandu,
 Uztarri ori eziñ diteke
 Ez autsi eta ez kendu.

UR-ZALE BATEK.

ARRAZOYA ETA URREA.

Arrokeriyan arrazoyari
 aunditasuna kendu nayean,
 leyatutzen zan urre jaun ori
 gogorkiro ta seta charrean.

Inbiriya ta pozoikeria
 izanik aren itzkuntz char ura,
 eranzun ziyon:—Adiskidia
 nai dezunian guazen pisura.

Beste itz gabe, biyak segiran
 laister irtenik gogoz kalera,
 pozkiro aundiz sayatu ziran
 pisu justu bat arkitutzera.

Justiziyaren pisu leyala
 izanik beti justu justua,
 an arrazoya bear bezala
 an azaldu zan pisuagua.

Baña urreak billaukerian
 eranzun ziyon setaz, etzala
 pisatzallea aren ustian,
 guztiz justua eta leyala.

Gizon zar zar bat maulez betea
 eta gañera diru zalea,
 auzoan ura arkitu eta
 ipiñi dute pisatzallea.

Kontatutzen da eman ziyola
 an bakoitzari bere pisua...
 baña diyote orduan zala
 urrea askoz pisuagua.

V. IRAOLA,

